

SZÖVEGES MUNKARÉSZ

**Győr, Agóra PÓLUS
Interaktív kiállítási központ
Építészeti tervpályázat**

ÉPÍTÉSZETI MŰSZAKI LEÍRÁS

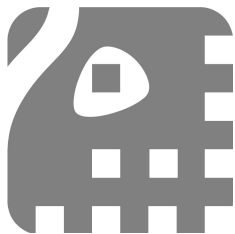
Bevezetés, adottságok:

Tervezési területünk sajátossága, hogy a campus északnyugati peremére, a megmaradt családi házas beépítés és az egyetemi terület közötti átmeneti zónába esik. Az ártér (folyó, holtág) közelsége tovább gazdagítja, illetve bonyolítja ezt a sokrétű, diffúz téri világot. A telepítésnek és az építészeti viselkedésmódnak reagálnia kell az adottságokra, az új épületnek meg kell oldania a lépték- és struktúraváltásból, a „hátsó zóna” (maradék telek) helyzetből adódó problémákat. Egyedi, nem szokványos funkcióról van szó, amely a figyelmet felkeltő, jelszerű épületet kíván, ugyanakkor a létesítmény nem lehet idegen a környezetétől sem.

Az új intézmény számára kijelölt, szabálytalan alakú, összevonással létrehozott telek közel sík, a feltöltésen álló oktatási épületekhez képest valószínűleg az eredeti terepszinten. A szabályozási előírások 40 %-os beépítést tesznek lehetővé, ami kizárja a tervezési program teljesítését – a főfunkciók elhelyezését - egyetlen egy szinten.

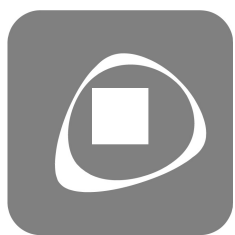
Az építészeti koncepcióról és beépítésről:

A campus derékszögű koordináta rendszere jellegzetes karaktert ad az egész – egyébként bontással létrehozott - egyetemi területnek. Ettől teljesen eltérő a révfalui városrész megmaradt családi házas beépítése, amelynek a hátsókertjei néznek a leendő kiállítási központ felé.

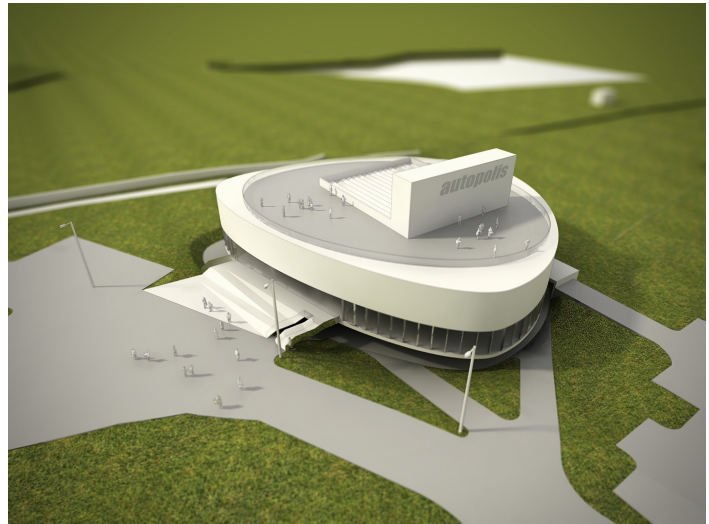

A tervezett sportpályák befeszülnek a maradék terület sarkába, a pályázati helyszínt akár a „maradék maradékának” is nevezhetnénk. A rigorózus 90 fokos szögek itt futnak össze a szabálytalan partvonallal, a több hektáros tömbtelek itt aprózódik el lakóház telkekké. Felmerül a kérdés, hogy ez a heterogén környezet hogyan kezelhető; folytatódjék a domináns egyetemi rendszer, vagy attól elrugaszkodva, egy öntörvényű új beépítés jöjjön létre.

Az általunk választott megoldás inkább az utóbbi mellett teszi le a voksát, de többé-kevésbé rejtetten a campus koordináta rendszerét is magába foglalja.

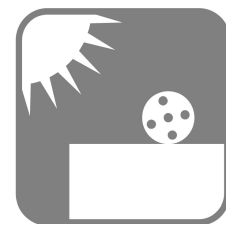
A tervezett épület „ívháromszög” alapformája karakteresen eltér a közvetlen környezet merev rendjétől, finoman belesimul a szabálytalan alakú telekhatárok közé és reagál a folyópartokra jellemző ívelt vonalakra. A rejtett, de a tetőn kibukkanó belső mag viszont illeszkedik a fentebb taglalt derékszögű rendszerbe, és reményeink szerint ez a kettősség az adott esetben pozitív feszültséget generál kívül-belül egyaránt (lásd még: Wankel-motor, kerék).

Az egyetem területén különböző építészeti megközelítések jelennek meg az építés idejének megfelelően. Az általunk javasolt megoldás új szintet visz az együttesbe, anélkül hogy szétrúgná a meglévő kereteket és megtagadná az eddig történeteket. Egyszerre statikus és dinamikus forma. Az ívelt falak és tömeg az adott helyen minden további építészeti attrakció nélkül magára vonja a figyelmet, és jelszerűen viselkedik, képes az „önálló” életre a heterogén környezetben, ezzel együtt viszont egyszerű és racionális.

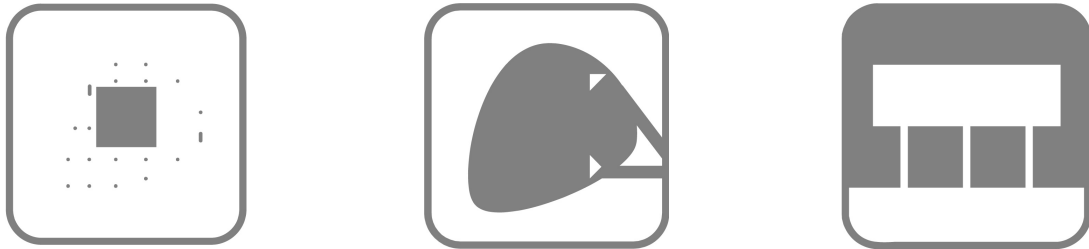
Praktikus okokból és a vízpart közelsége miatt is a kiállítási központ lábakon áll (lebeg), a külvilághoz hidak kötik. Maga a kiállítási tér kétszintes, ami az adott esetben véleményünk szerint az ideális megoldás, mert a beépítési százalék miatt csak többszintes verzió lehetséges, viszont kettőnél nagyobb szintszám esetén az áttekinthetőség nehezen oldható meg, a tér felaprózódik, és a látogatóknak feleslegesen sokat kell közlekednie fel és le.

A rendelkezésre álló terület a beépítési korlátok miatt nem túl nagy, ezt kompenzálja a tetőszint hasznosítása, amely akár plusz bevételt is hozhat az intézménynek (például: új Audi modell bemutatása és fotózása).

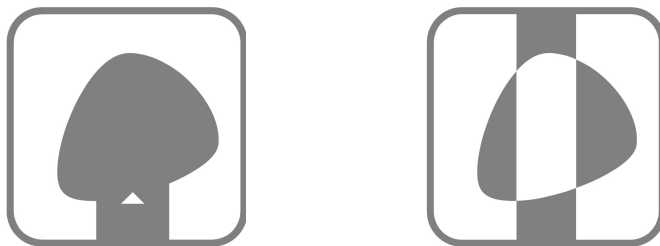

A funkcionális kialakításról:

Az alagsori helyzetben lévő -01 szinten helyeztük el a parkolóhelyek nagyobb részét, és az épület működését biztosító kiszolgáló funkciók többségét (raktár / műhely / karbantartók, informatika, elektromos kapcsoló helyiség, hő- és hűtőközpont). A parkolás fedett, de nyitott térben történik, az épület körüli forgalom egyirányú, itt tárolhatók a kerékpárok is. A látogatók a földszintet liften és külső lépcsőn is elérhetik, az iroda / üzemeltetés egységgel külön lépcső biztosítja az összeköttetést. A buszok leálló helye a meglévő parkoló bővítésével jön létre.

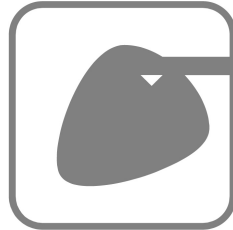

Az interaktív kiállítási központ bejárata a déli oldalról nyílik, a fő megközelítési pontot hídszerű rávezetés hangsúlyozza ki (az autós érkezés jellemzően a keleti irányból történik). A szabadtéri kiállítás itt „elszört” első része ugyancsak a figyelemfelkeltést szolgálja. A kifelé nyitott, teljes magasságú üvegezett felülettel határolt földszint a funkcionális egységeknek megfelelően tagolódik; az előcsarnoktól – ide érkezik a -01 szintről a lift - jobbra az utazó kiállítási / konferenciaterem blokk (a helyiségek mobil válaszfalakkal flexibilisen változtathatók), balra pedig a pénztár, információ, ruhatár, üzlet, e-olvasó, büfé helyiségek sorakoznak.

A vizesblokkok dobozszerű tömegei tagolják a teret, és felesleges közlekedők nélkül elkülönítik a különböző funkciókat. A büfé fogyasztóteréhez külső terasz is csatlakozik, amely akár a gátig is kinyúlhatna, ha lehetővé válik, kapcsolatot teremtve az ártér irányába. Az erős benapozásnak kitett oldalakon speciális belső árnyékolót (Llumar ConVista) alkalmaztunk, amely a beérkező hőenergia több mint 2/3-át képes visszaverni.

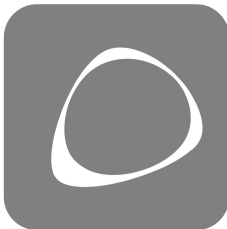
A hátsó (északi) zóna a működéshez szükséges irodákat és öltözőket, valamint a problémamentes logisztikát biztosító gazdasági bejáratot foglalja magába. Az épület és a térkompozíció szívében értelemeszerűen a kiállítási tér – amelynek dupla belmagasságú (8 méter) része került erre a szintre – és a vertikális közlekedőmag (két személylift, főlépcső, teherlift) helyezkedik el. A kiállítási tér - a bejáratot kivéve - ezen a szinten egy „zárt” doboz, amely felfelé nyílik ki.

A kamionok fordulási sugara miatt a meglévő parkoló átalakításával számolunk, a földszinti raktár / fogadótérből a kiállítási terek és a teherlift közvetlenül elérhetők. A teherforgalom a közeli irodákból ellenőrizhető. Az anyagmozgatás a különböző szinteken belül kézi kerekes targoncával megoldható.

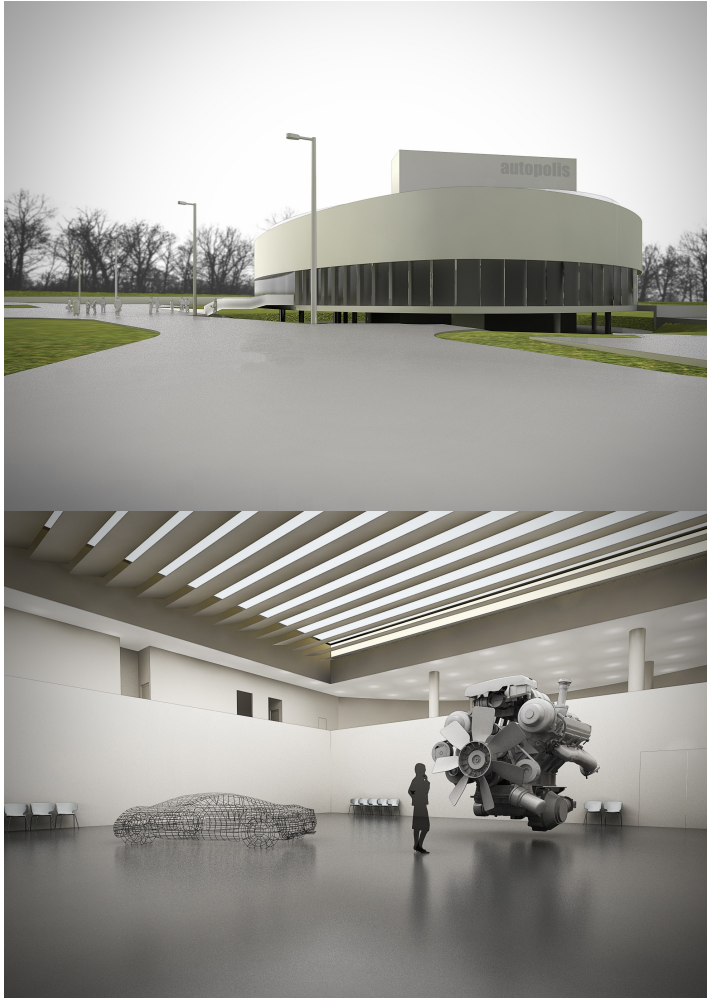
A kívülről zárt, csak felülről világított emelet gyakorlatilag teljes egészében kiállítótér; a kreatív foglalkoztató és a látványlabor mellett csak a demonstrátorok helyiségei találhatóak itt. Az alsóbb szinteken zárt középső négyzet itt három oldalon nyitott. A tervezett kialakításnak megfelelően a kiállítás teljes egésze látható, és egyben érzékelhető az emeleti szintről, a tiszta belmagasság itt 3 méter.

A nagyrészt járható tetőszint – amelyet a teherlifttel is el lehet érni – nem egyszerűen panoráma terasz (bár csak a kilátásért is érdemes felmenni); itt található a szabadtéri kiállítás második része, a fennmaradó terület pedig alkalmas bemutatók, rendezvények és előadások tartására. A gépészeti szint zárt terében a légkezelő gép, a nyitott, de takart részen a klíma kültéri egység helyezkedik el.

Az architektúráról:

Az épület architektúráját egyszerű, nagyvonalú gesztusok és visszafogottság jellemzik. A racionális, tiszta szerkesztettség a homlokzatokon is érzékelhető. A tömör falfelületek vakoltak (törtfehér színű, szilikonbázisú kapart vakolat, 1 mm-es szemcsemérettel). A földszinti üvegsáv „fogazott”, így a felületet állandóan változó árnyékhatások és tükröződések gazdagítják. A „fűrészfogak” csak a bejáratoknál (fő- és gazdasági, illetve büfé terasz) egyenesednek ki, vagy mélyednek be, segítik a tájékozódást. Az épület lebeg a -01 szint felett, a kapcsolódás a külvilághoz minden irányból hidakon keresztül történik. A belső terek könnyen áttekinthetők, racionálisak, ugyanakkor nem érdektelenek. Az anyaghasználat belül egyszerű és semleges (szürke terazzo padló, festett fehér falak, tömör gipszkarton álmennyezet), hiszen az épületben a hangsúly a kiállításon van, az építészetnek háttérrel kell adnia, és nem konkurálhat a fő funkcióval. A kiállítási tárgyak valószínűleg egyébként is „színes” világot képviselnek.

Egyéb:

Az épület bővítése a telekviszonyok rendezése után északi irányban lehetséges az emeleti szinten. Az „Aranypart” irányába a stégszerű büfé terasz jelenti az esetleges jövőbeli kapcsolódási pontot. A leendő sportpályák kialakítását az épület nem korlátozza. Minden földem, beleértve a tetőt is 7 kN/m² teherbírású.

A környezetrendezés szinte lecsupaszított egyszerűsége az építészeti koncepcióból adódik, a beavatkozás gyakorlatilag a tereprendezésre és a burkolt felületek megkülönböztetésére korlátozódik.

Bonyolult automatikát és épületfelügyeletet igénylő és nehezen áttekinthető gépészet helyett egyszerűsége, tartósságra törekedtünk, igyekeztünk építészeti eszközökkel minimalizálni a fűtés és hűtés energia igényét (például a körhöz közelítő formából adódóan a fajlagos lehűlő felület kicsi, relatíve kevés és belülről árnyékolt üvegfelület 1.1-es Ug értékkel, északra tájolt felülvilágító, „túlméretezett” hőszigetelés, gépi szellőzést és füstelvezetést nem igénylő parkolók, stb.).

Az épület mérete a tervezési program korlátain belül az alsó határt közelíti költségtakarékossági okokból, elsősorban a közlekedőket minimalizáltuk. Az akadálymentes kialakítást pályázati szinten biztosítottuk.

A BEÉPÍTÉS ADATAI:

Telekméret: 3752 m²

Beépítés mértéke: 1340 m², azaz **35.7%** (megengedett max: 40%)

Bruttó szintterület: 2810 m²

-01 szint: 342 m²

földszint: 1306 m²

1. emelet: 1076 m²

Tetőszint: 54 m²

Gépészeti szint: 34 m²

Nettó alapterület: 2616 m²

-01 szint: 307 m²

földszint: 1259 m²

1. emelet: 972 m²

Tetőszint: 46 m²

Gépészeti szint: 32 m²

Zöldterület: 1531.5 m², azaz **40.8 %** (megengedett min: 40%)

Telek kihasználtsági mutató: 0.7

Parkolási mérleg:

OTÉK SZERINTI IGÉNY:

Interaktív kiállítás: 20 szgk

Egyéb: 13 szgk

Összesen: 33 szgk

Tervezett férőhelyek: 33 szgk + 2 autóbusz

(a 33 parkolóból 26 a -01 szinten került elhelyezésre, a további 7 a főbejárat mellett, utóbbiak családi, illetve mozgássérült parkolók)